

A Szafarze w Starym Testamencie

❖ Szafarze dóbr materialnych

- W Starym Testamencie szafarze byli tymi, którzy zarządzali „domem”. Zarządzali dobrami swoich panów, a ich panowie ufali im.
- Szafarze działali w imieniu swoich panów, robiąc to, co uważali za słuszne. Przejmowali interesy swego pana i nie używali jego dóbr dla własnej korzyści.
- Byli wierni zarządcy, tacy jak Eliezer i Józef (Gen. 15:2; 39:4), i niewierni jak Arsa i Szebna (1Król. 16:9; Izaj. 22:15-21).

B Szafarze w Nowym Testamencie

❖ Wierni i niewierni szafarze

- Nowy Testament skupia się na odpowiedzialności z szafowania. Każdy szafarz jest odpowiedzialny przed swoim mistrzem.
- Niewierni słudzy są ukarani (Łukasz 12:45-47), jednak wciąż mogą uniknąć upadku duchowego (Łukasz 16:8). Wierni słudzy są wynagradzani i otrzymują większą odpowiedzialność (Łukasz 19:17).

❖ Szafarze tajemnic Bożych

- Bóg objawił wiele prawd, ale nie wszystkie z nich, ponieważ nie mogliśmy ich zrozumieć (5Mojż. 29:28). Są też inne objawienia, które rozumiemy częściowo. Te prawdy są „tajemnicami”. (Rzymian 11:25; 1 Koryntian 2:7; 1 Koryntian 15:51; Efezjan 1:9-10; Efezjan 3:3-6; Efezjan 5:31-32; Efezjan 6:19; Kolosan 2:2; 2 Tesaloniczan 2:7; 1 Tymoteusza 3:9; 1 Tymoteusza 3:16).
- Jesteśmy szafarzami tych tajemnic. Musimy się nimi dzielić, nawet, jeśli w pełni ich nie rozumiemy.

❖ Szafarze duchowej prawdy

- Prawdy duchowe są darami, które Bóg dał nam dla naszej własnej korzyści. Jesteśmy też ich szafarzami.
- Najcenniejszym darem jest odkupienie. Czy nie podzieliłbyś się tak wielkim darem, tak żeby inni także mogli go otrzymać?
- Pomyśl o zbroi Bożej. Każda część tej zbroi jest darem duchowym, który Bóg dał nam, a my jesteśmy zarządcami tych darów (Ef 6,13-17).

C Szafarze dzisiaj

❖ Nasza odpowiedzialność jako szafarzy

- Bycie zarządcą to duża odpowiedzialność. Szafarze muszą zarządzać wieloma zasobami, aby uzyskać największy zysk dla swojego pana.
- Dlatego jesteśmy odpowiedzialni za wszystko, co Bóg nam dał. Obejmuje to dary materialne i duchowe.
- Jesteśmy wolni, aby wykorzystywać nasze zasoby dla własnego pożytku albo dla Bożej korzyści. Musimy pamiętać, że zostaniemy pociągnięci do odpowiedzialności (Kazn. Sal. 11:9).